

Vist a la xarxa

Publicació lliure i independent, de periodicitat aleatòria: surt quan cal i quan convé !

Cinquè lliurament (després de 3 mesos de "silenci") de la sèrie *Via Tintín* publicat el 18 de gener en el Bloc de VilaWeb "**Propera parada...**", bloc de transports de Jordi Casadevall. El contingut,

Via Tintín (5: els primers, també en atencions)

Continuem el periple de Tintín, després d'unes quantes setmanes d'interrupció, amb un nou àlbum, *L'illa negra*, localitzat a les Illes Britàniques i on trobem tres referències ferroviàries. Què menys: aquí nasqué, entre Liverpool i Manchester, el 1830, el ferrocarril, un sistema de transport cridat a revolucionar els hàbits de mobilitat de la societat.

La primera referència, només iniciar-se el llibre, és l'express Colònia-Brussel·les-Londres. És clar que aquest tren no feia cap connexió directa entre les capitals belga i anglesa ja que en l'època en què es creà el dibuix, anys trenta, el canal de la Mànega s'havia de salvar en vaixell. No seria fins els anys 90, amb la inauguració del túnel del Canal de la Mànega, que es posaria en marxa el denominat Eurostar, tren d'alta velocitat que connecta Brussel·les i Londres en una hora i cinquanta-un minuts, exactament. Això si no hi ha un incendi dins del túnel, cosa que ha passat aquesta nit casualment.

El nostre periodista, doncs, es veu obligat a agafar un vaixell per travessar el canal fins arribar a Dover, on pren un altre tren que no va a Londres sinó a Littlegate. No trobareu aquesta ciutat al mapa: Hergé, com era relativament habitual en ell, posà una localitat fictícia a la trama de *L'illa negra*.

Finalment, Tintín efectua dos viatges ben poc plàcids en dos trens: un de passatgers, on al vagó-menjador organitza un petit dalta baix perseguit pels malfactors de torn; l'altre de

mercaderies, on el simpàtic Milú es cruspeix un pollastre sencer regat amb whisky, procedent d'una oportuna fuga de la cisterna. La presència de la preuada beguda alcohòlica a l'àlbum (i a

Vist a la xarxa

Publicació lliure i independent, de periodicitat aleatòria: surt quan cal i quan convé !

molts altres, des que apareix el capità Haddock) està més que justificada: estem a Escòcia. Per cert, la marca del whisky de les aventures de Tintín, Loch Lomond, també era fictici fins que la seva popularitat va fer que s'acabés registrant i comercialitzant.

Escòcia, com la seva veïna Anglaterra, va gaudir ben aviat de ferrocarrils. El que uneix les dues principals ciutats, Edimburg i

Glasgow, data del 1842, anterior al nostre Barcelona-Mataró.

Un dels monuments més representatius d'aquella nació és el Forth Bridge, el pont en mènsula construït el 1890, que travessa el fiord del mateix nom i que és considerada una obra pionera de l'enginyeria civil.

Un tren britànic és el protagonista d'una curiosa anècdota de fa ben poc. Ens l'explica el molt recomanable bloc Treneando. Adam Greenwood, un jove de 16 anys viatjava en un tren entre Euston i Glasgow quan, després de fer les seves necessitats fisiològiques va adonar-se, alarmat, que als serveis del vagó no hi havia paper higiènic. Les

noves tecnologies van salvar Adam de la "situació límit" en què es trobava: va tuitejar el problema, la piulada va arribar en pocs moments en coneixement de la companyia operadora (la Virgin Trains, propietat del milionari aquell que vol anar a l'espai), que va disposar el necessari perquè

un empleat l'esperés a la següent estació amb un rotlle del preuat paper. Envejable exemple d'eficàcia i atenció a l'usuari per part dels ferrocarrils britànics, ben lluny de les dels catalans (o espanyols, mai no se sap molt bé de qui depenen): qualsevol semblança entre uns i altres és mera coincidència.

(en aquesta entrada, a diferència de les anteriors, **no diu** "continuarà")

[Imatges: un Eurostar a l'estació londinenca de Saint Pancrass, el Forth Bridge, tren de First ScotRail a l'estació de Troon i captura de la piulada d'Adam; Viquipèdia i treneando.com]

Nota de la redacció: Les vinyetes les hi hem posat nosaltres perquè, a diferència de les anteriors, aquesta entrada no anava acompanyada de cap imatge tintinaire.

Tot seguit us mostrem unes imatges vistes a la xarxa relacionades amb els fets de París dels passats dies 7, 8 i 9 de gener.

Vist a la xarxa

Publicació lliure i independent, de periodicitat aleatòria: surt quan cal i quan convé !

La primera del mateix dia 7 al Facebook de *Le Petit XXle*. Un fragment de la vinyeta A3 de la pàgina 5 de "Tintín al Tibet".

El dia 8 ja corria aquesta imatge amb el missatge "Uderzo ret homenatge Charlie Hebdo amb un dibuix inèdit dedicat al difunts i que mai s'havia publicat,

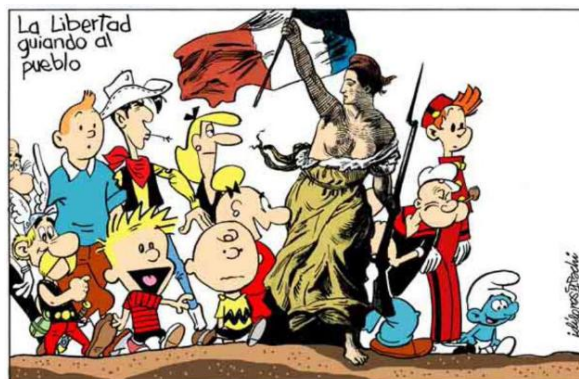
I aquesta altra acompanyada d'un "Uderzo surt del retir per retre homenatge al 12 assassinats comesos a Charlie Hebdo".

Aquesta, amb un simple "El Gat".

El dia 9, Idígoras y Pachi publicaven aquesta imatge a El Mundo

També es va veure aquest muntatge aprofitant una altra vinyeta de "Tintín al Tibet".

Vist a la xarxa

Publicació lliure i independent, de periodicitat aleatòria: surt quan cal i quan convé !

L'11 de gener va córrer aquest esbós del que es podria publicar a la revista Spirou que sortiria a la venda el 16 de gener

També la portada de la revista *M Belgique* del dia 16 on es publicava un dibuix de Johan de Moor

Finalment, dissabte passat dia 17, a la contra del *Diario de Navarra*, el dibuixant navarrès César Oroz, va publicar aquesta tira,

